

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ

1000 София, бул. "Княз Дондуков" № 52 Телефон: (02) 98591 Факс: (02) 9870827

Изм.№ 26-Б-50

Дата: 17.12.2009 год.

ЗДДС, чл. 46, ал. 1, т. 1.

Относно: данъчното третиране за целите на ЗДДС на получавани приходи от такси и комисионни във връзка с предоставени кредити

Във Ваше писмо, постъпили в ЦУ на НАП с вх. № 26-Б-50/20.02.09г. е изложена следната фактическа обстановка:

В запитването Ви е посочено, че "....." АД е дъщерно дружество на гръцкото "....." SA, регистрирано с основна дейност предоставяне на консултантски и други услуги, свързани с организирането, управлението, обработването на информация и др. дейности, свързани със системи за плащане и продукти за потребителско кредитиране, предоставяне на финансови услуги и други. От 2006г. до 2008г. дружеството Ви е сключило няколко договора за цесия с "....." АД с предишно наименование "....." АД, за придобиване на вземания по договори за кредит (инвестиционни, потребителски и жилищни кредит). В писмото Ви е посочено още, че съгласно договорите за цесия "....." АД прехвърля на дружеството Ви правата върху всички свои вземания заедно с всички обезпечения, привилегии и други принадлежности, включително начислената до датата на прехвърляне лихва, включително солидарните длъжности по кредитите. В тази връзка дружеството Ви получава от кредитополучателите по прехвърлените кредити освен приходи от лихви също и приходи от такси и комисионни (за управление и обработка, такса за предсрочно погасяване и други).

Въпросът Ви е какво е данъчното третиране по ЗДДС на услугите, предоставяни от дружеството Ви на кредитополучателите по прехвърлените кредити, по които същото получава такси и комисионни (за управление и обработка, такса за предсрочно погасяване и други) ?

Предвид така изложената фактическа обстановка и съобразявайки относимата нормативна уредба, по зададения от Вас въпрос на основание чл.10, ал.1, т.10 от Закона за Националната агенция за приходите изразявам следното становище:

Съгласно чл. 99, ал.1 и 2 от Закона за задълженията и договорите кредиторът може да прехвърли своето вземане, освен ако законът, договорът или естеството на вземането не допускат това. Прехвърленото вземане преминава върху новия кредитор с

привилегиите, обезпеченията и другите му принадлежности, включително с изтеклите лихви, ако не е уговорено противното.

Предвид сключения между „.....” АД /цедент/ и дружеството Ви /цесионер/, по силата на който от цедента са ви прехвърлени вземанията му по договори за кредити /инвестиционни, потребителски и жилищни/, дружеството Ви е встъпило в правата на цедента по договора. Прехвърлени са Ви както вземанията на банката, така и задълженията и по обслужването на кредитите и свързаните с това права - на лихви, дължима по кредитите и на дължимите от кредитополучателите такси за управление и обработка на кредитите, за предсрочното им погасяване и други.

Съгласно чл. 46, ал.1, т.1 от ЗДДС освободена доставка е договарянето, отпускането и управлението на кредит срещу насрещна престация (лихва) от лицето, което го отпуска. Следва в случая да се приеме, че доставката Ви към кредитополучателите предствалва управление на кредит от лицето, което го отпуска, тъй като по силата на цесията дружеството Ви е заместило кредитора в правотоношенията по договорите за кредит. След като едно и също лице е както титуляр на вземането, така и управляващо кредитите, налице е «управление на кредит от лицето, което го отпуска».

Буквалният прочит на разпоредбата може да доведе до извода, че изискване за наличие на освободена доставка е насрещната престация да е лихва. Логическото и сравнителноправно тълкуване обаче налагат извода, че текстът следва да се тълкува като “включително лихва” или “лихва в широк смисъл”, т.е. че изискването е да е налице насрещна престация, която може да е и често е лихва, но би могла да е уговорена под формата на такса, комисионна или друг способ. Така съответната норма в Директива 2006/112/ЕО, уреждаща освободените доставки във връзка с кредити (чл.135, ал.1, т.1, б. “б”) не съдържа никакво изискване относно характера на насрещната престация. Такова е и последователното тълкуване на приходната администрация относно едно по-широко съдържание на понятието “лихва” във връзка с приложенията на СИДДО, където за “лихва” се счита освен уговореният лихвен процент, така и всички такси за управление и администриране на кредита, комисионните възнаграждения и други подобни.

Предвид горното, получаваните от дружеството Ви съпътстващи и пряко свързани с управлението на кредитите такси и комисионни (за управление и обработка, такса за предсрочно погасяване и други подобни) следва да се третираат като насрещна престация за освободена доставка съгласно чл. 46, ал.1, т.1 от ЗДДС.

**ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА
НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА
ПРИХОДИТЕ**

/КРАСИМИР СТЕФАНОВ/